וואָל... סטריט

(א העכסט שפּאַנענדער ראָמאַן פון דעם אידישן אַמעריקאַנער לעבן) הייסט צו טאָג, נעכטיק אויף די לעצטע פּאַסיר־רונגען אין וואָל סטריט.

— פון —

מאַרק סאַרדעל

קאַפּיטעל איינס

פאַרבלאָנדזשעט

די זון האָט זיך אַרינטערנעלאָזט אין מערב זייט, דער הייסער זומער טאָג איז געקומען צו אַן ענד.

דער פאַרשטויבטער וועג האָט זיך געצויגען אין דער אומענדליכער ווייטקייט. דאָס פעלד איז געלעגען ווייט און ברייט און האָט געוואַרט אויף רעגען.

אַ שמיקעדיק היץ איז געשטאַנען אין דער לופט. די בלעטער אויף די בוים מער זענען געהאַנגען פאַרשמאַכטע. די אַוטריקעטע ערד, אַרום די וואָרצלען האָבען געגראַבן נאָך אַביסל פייכטקייט.

מיט'ן אָנקומען פון אַוועגט האָט די היץ אַביסל נאָכגעלאָזט. פון פרייען פעלד איז געקומען אַ לייכטער גלעט פון אַ ווינטל, וואָס מען האָט קוים געקענט פיהלען.

די זון האָט, ווי אַ רויט שטיק פייער זיך אַרונטערגעלאָזט העט־ווייט, ביים ברעג פון דאָס הערזאָנט, און איהרע לעצטע, גאָלדענע שטראַלען האָבען זיך דורכגעבראָכען אַ וועג צווישען די געריכטע צווייגען פון די בוימער פון דעם נאָהענ־טען וואַלד.

ס'איז געווען סוף זומער. די לעצטע טעג איז אויגוסט, און אויס'ן שמאַלען וועג, וואָס האָט געפיהרט ביי דער זייט פון וואַלד, האָבען זיך געזעהן צוויי פרויען פינורען.

איינע פון זיי, אַ יונגע פרוי פון אַ יאָהר עטליכע און צוואַנציג, איז געווען אַ צאַרט און שלאַנק, מיט אַ פיין־געשניצט פּנים, מיט אַ לענגליכער נאָז און מיט שטילע, פאַרטראַכטע אויגען. זי האָט געטראָגען אַ ווייסע זומערדיגע קלייד מיט קורצע אַרבעל, פון וועלכע עס האָבען אַרויסגעקוקט איהרע רינע, ווייסע אַרעמס. וועלכע זענען געווען אַזוי ווי דורכגעוועבט מיט דיגע, בלויע אָדערלאַך. זי האָט געהאַט אַ קאַפּ מיט געריכטע קאַשטאַן האָר, וועלכע זענען געלעגען, אין אומאָרדענונג אויף איהר האַלז און נאַקען. אויף איהר האַלז האָט זי אויך געטראָגען אַ דין, ווייס שאַרפעל און אין דער האַנט האָט זי געהאַט אַ דין צווייגעל. וואָס זי האָט אָפּגעראָבען פון אַ בוים, און מיט וועלכען זי האָט פון צייט צו צייט שטיפעריש געפאַכט אין דער לופטען. דאָס איז געווען אַ לאַנג בערנמאַן, די יונגע פרוי פון דעם רייכען סטאַק־בראָקער סעמועל בערג־מאַן, פון נייוויאָרק. זי איז דאָ געווען מיט איהר אַכט יאָהריגער מיידעלע, עלסי, וועמען זי האָט געלאָזט אין האָטעל, אונ־טער איהר אויפזיכט פון דער דינסט.

די צווייטע פון די צוויי יונגע פרויען איז געווען נאָך אינגעל, פון אַ יאָהר צוויי און צוואַנציג. זי איז געווען אַביסעל נידריגער פון לאַראַ'ן און אַביסעל דיקער, עס מאַן זיין אַז זי איז דוקא ניט געווען דיקער. נאָר צוליב דעם וואָס זי איז גע־ווען נידריגער פון לאַראַ'ן, האָט זיך שוין אויסגעוויזען, אַז זי איז דיקער אויך. יערענפאַלס אין די געווען אַ שעהן, צו־ציהענד מיידעל. מיט שוואַרצע אויגען, אין וועלכע עס האָט שטענדיג געברענט אַ אומרוהיג פייערעל. זי האָט געהאַט פערד־שוואַרצע האָר און אַ פול, לויטער פּנים וואָס האָט שטענדיג געשמייכעלט, און איהרע פולע ליפּען זענען אַזוי ווי אַלע מאָל גרייט געווען אויסצוקוסען אַ קוש פון דעם ערשטען בעסטען מאַנסביל. זי איז מעהר געלאָפען ווי געגאַנגען אין פאַראויס, אונטערטענעלענדיג זיך פון צייט צו צייט, מיט אַזאַ לייכטקייט און זאַרגלאָזיגקייט, גלייך עס וואָלט איהר ניט געפעהלט קיין שום זאַך אויף דער וועלט. דאָס איז געווען בעקי פעלדשער, אַ סטע־נאָגראַפיסטקע, וועלכע האָט געאַרבייט אין מר. בערנמאַן'ס אָפּיס שוין דאָס צווייטע יאָהר.

עס וואָלט כדאַי געווען צו דערצעהלען ווי אַזוי אַן אויף וועלכען אופן די דאָזיגע יונגע און זעהר פעהיגע בעקי פעלדשער איז אָנגעקומען אין מר. בערנ־מאַן'ס אָפּיס אויף וואָל סטריט, נייוויאָרק, און ווי שנעל זי האָט דאָרט איבערגענו־מען די פאַרפלאָנדערטע תורה פון סטאַקס, זייער פאַלען און זייער שטייגען; אָבער דאָס וועט געטאָן ווערען ביי אַן אַנדער געלעגענהייט. שפּעטער אַביסעל. דאָ איז גענוג צו דערמאָנען דעם פאַקט, אַז די שעהנע און צאַרטע לאַראַ בערנמאַן האָט זיך שנעל באַפרײַנדעט מיט איהר מאַנ'ס סטענאָגראַפיסטקע, אין די לעצטע צוויי וואָכען אין אויגוסט, ווען בעקי האָט גע־קראָגען וואַקענישען, האָט זי זי איינגעלאָ־דען צו פאַרברייגען מיט איהר אין האָ־טעל אַלס איהר גאַסט. בעקי האָט, אַלס סטענאָגראַפיסטקע, קיין סך געלט ניט פאַרדיענט, און זי האָט זיך פריינטלעך געקענט ערלויבען אַזאַ לוקסוס צו שטעהן אין אַזאַ רייכען האָטעל. איז זי דערפאַר־נאַטירליך, זעהר דאַנקבאַר געווען איהר פריינדין און באַלעבאָסטע, לאַראַ בערג־מאַן.

— וואָס זענען מיר דאָ פאַרקראָבען? — האָט לאַראַ געוואָנט און איז פלוצלינג געבליבען שטעהן.

זי האָט זיך אַרומגעקוקט. אַזוי ווי זי וואָלט געזוכט צו דערקענען דעם 'וועג אויף וועלכען זיי זענען ביידע געגאַנגען. געצייגען מיט די אָקסלען.

— אַז איהר ווייסט ניט, ווי אַזוי זאָל איך ווייסען? — האָט זי געשפּאָטט. און זי איז געווען גערעכט. לאַראַ איז שוין געווען דריטען זומער אין דער זעלבער גענענט. און זי האָט שוין געמענט זיין באַקאַנט מיט די פאַרשידע־נע וועגען וואָס האָבען זיך געדרעהט און געפלאָנטערט איינס אין'ם אַנדערען. בעקי איז דאָ געווען דעם ערשטען מאָל.

— איך האָב מורא, אַז מיר האָבען פאַרבלאָנדזשעט — האָט לאַראַ געוואָנט אַביסעל אומרוהיג.

— מיר זענען ניט אין אַ מדבר — האָט בעקי געענטפערט מיט איהר שטענ־דיגער האַרגלאָזיגקייט און אין ווייטער גענאַנגען פאַראויס, אונטערטאַנצענדיג פון צייט צו צייט.

— עס פאַלט צו די נאַכט — האָט לאַראַ באַמערקט.

— קיין וועלף וועלען אונז ניט אויס־באַפען — האָט בעקי ווידער געלאַכט.

— מיר וועלען פאַרשפּעטיגען סאַ־פּער — האָט לאַראַ ווידער געוואָנט.

— זעהט איהר, דאָס איז טאַקע אַ שאַר — האָט רעקי געוואָנט און איז אויף אַ ווײַלע געבליבען שטעהן — איך בין טאַקע שוין היבשלאַך הונגעריג. ווי לאַנג איז שוין אַז מיר געהען אַזוי?

— איך ווייס דען? — האָט לאַראַ געוואָנט — איך האָב דען געקוקט אויפ'ן זייגער?

— איך געדענק — האָט בעקי גע־וואָנט קוקענדיג צום הימעל אַרויף — אַז די זון איז געשטאַנען אַט אַזאַ, אין מיי טען הימעל ווען מיר זענען אַרויס.

— ס'קען ניט זיין — האָט לאַראַ גע־וואָנט — עס האָט שוין געמוזט זיין שפּעטער.

— אַז איך זאָג, ווייס איך וואָס איך זאָג! — האָט בעקי אויסגערופען מיט אַ מאַדנער פעסטקייט אין טאָן.

לאַראַ האָט אויף איהר אַ קוק גע־טאָן און האָט זיך צולאַכט.

— איהר האָט אַ מאַדנע איינגע־שפּאַרטקייט אין זיך — האָט זי באַ־מערקט.

בעקי איז אַביסעל רויט געוואָרען און האָט אויך געפּרוּבט אַ שמייכעל טאָן.

— אָט אַזוי בין איך שוין — האָט זי נעוואָנט. אַזוי ווי זי וואָלט זיך גע־וואָלט פאַרענטפערען — מיין מאַמע פלעגט אַלע מאָל שריען אויף מיר אַז איך בין אַן עקשן, אַן איינגעשפּאַרטע זאַך.

— דאָס איז ניט קיין חסרון, בעקי — האָט לאַראַ גערעדט צו איהר פריינדליך און צאַרט און האָט זי אָנגענומען אונ־טער'ן אָרעם — איהר זענט אַ מענש מיט ווילען, מיט כאַראַקטער, איהר האָט אין זיך גענוג שטאַרקייט דורכצופיהרען דאָס, וואָס איהר נעהמט זיך אַריין אין קאָפּ.

בעקי איז ווידער רויט געוואָרען. זי האָט אַזוי ווי איבעראַשט אַ קוק געטאָן אויף דער שעהנער לאַראַ, וועלכע האָט ליבליך געקוקט אויף איהר.

— איהר מיינט טאַקע דאָס אַלץ, וואָס איהר זאָגט? — האָט בעקי שנעל אַ פרעג געטאָן.

— נו, וואָס דען, איך זאָג לייגען? — האָט לאַראַ אַרויסגעלאָזט אַ געלעכטער.

— ניין, ניין, ניט דאָס האָב איך גע־מיינט... — איז בעקי געוואָרען פאַר־צאַפּעלט. זי האָט זיך דערשראָקען, טאָ־מער האָט זי באַליידיגט איהר באַלעבאָס־טע. — ניין, חלילה... — האָט זי ווידער גערעדט — איך האָב ניט געמיינט צו זאָ־גען אַז איהר זאָגט, חלילה, לייגען... איך האָב נאָר געמיינט... געמיינט צו זאָגען.... אַז, אַז, איהר קענט מיך אפשר בעסער ווי איך קען זיך אַליין.

לאַראַ האָט געלאַכט.

— נו, לאָמיר בעסער ניט רעדען פון דעם — האָט זי געזאָגט — לאָמיר בעסער זעהן וואָ געפינען מיר זיך דאָ. עס ווערט שפּעט.

פון די הויכע בוימער זענען געפאַ־לען טונקעלע שאַטענס. וואָס האָבען זיך געשפּרייט פון זייערע פיס. דער הימעל איז געוואָרען אַלץ טונקעלער און טונקע־לער, און באַלד האָבען איינצינע שטע־רן אָנגעהייבען צו פינקלען אין דער הויך. אַן אומהיימליכע שטילקייט האָט זיך גע־סראָגען פון'ם וואַלד און פון'ם פעלד. עס איז געווען מאָדנע דריקענד און שווער. קיין שום מענש האָט זיך ניט געזעהן. קיין דעם שמאַלען וועג.

— מיר האָבען פאַרבלאָנדזשעט... — האָט לאַראַ אויסגערופען און איז געבליי־בען שטעהן מיט שרעק.

— איהר מיינט אַזוי? — איז אויך בעקי געבליבען שטעהן.

— דאָס קינד וועט דאָרט ווערען אומ־רוהיג... — האָט לאַראַ ווידער געזאָגט, אַזוי ווי צו זיך אַליין.

— לאָמיר געהן צוריק — האָט בע־קי געזאָגט און האָט אומרוהיג געקוקט אַרום זיך.

— צוריק? — האָט לאַראַ איבערגע־פרעגט, און האָט ניט געוואוסט וואָס צו ענטפערען.

— וואָס דען, אין וואַלד וועלען מיר געהן? — האָט בעקי אויסגערופען נאָך מיט מעהר שרעק. זי האָט זיך גענומען שרעקען פאַר לאַראַ'ס שרעק מעהר ווי פון איהר איינגענעם.

— לאָמיר געהן צוריק... — האָט לאַראַ געזאָגט — אפשר וועלען מיר אימ־צען באַגעגענען.

— ניט געווען געדאַרפט פאַרגעהן אַזוי ווייט... — האָט בעקי געזאָגט —

לאַראַ האָט אויף איהר אַ קוק געטאָן און האָט זיך דערשראָקען. בעקי'ס פּנים איז געווען איינגאַנצען פאַרענדערט. עס איז געווען שוואַרץ פון שרעק.

ניט ווײַלענדיג האָט לאַראַ אַ לאַך גע־טאָן.

חיינטיגע פאַרזעצונג

— איך האָב שוין חרטה — האָט זי געזאָגט מיט שפּאָס.

— אויף וואָס האָט איהר חרטה? — האָט בעקי פאַרוואונדערט געפרעגט.

— אויף דעם וואָס איך האָט פריה־ער געזאָגט — האָט לאַראַ אַלץ געשמיי־כעלט.

— וואָס האָט איהר דען געזאָגט?

— וואָס זשע, בעקי, איהר האָט שוין פאַרגעסען?

— איך ווייס ניט וואָס איהר מיינט...

— האָט בעקי געזאָגט, מען האָט געקענט זעהן אַז עס ליגט איהר איצט ניט אין קאָפּ צו שפּאַסען.

אָבער וואָס מעהר לאַראַ האָט באַ־מערקט בעקי'ס אומרוהיגקייט, אַלץ מעהר האָט זי געפיהלט, אַז עס איז איהר פליכט צו צושטרייטען זי. צו דערמונטערען זי. און מיט דעם פריהערדיגען שפּאַסיגען טאָן האָט זי ווייטער געזאָגט.

— איך מיין דאָס, וואָס איך האָב גע־זאָגט פריהער ווענען אייער כאַראַקטער...

— יאָ...

— איך האָב ניט געוואוסט אַז איהר זענט אַזאַ שרעקעדיגע... — האָט לאַראַ געזאָגט.

בעקי איז רויט געוואָרען.

—וועל, איך שעהם זיך ניט מיט דעם — האָט בעקי געזאָגט — איך בין אַ יונגער מענש... אַ יונג מיידעל...

לאַראַ האָט זיך ווידער צולאַכט.

—איז וואָס־זשע האָט איהר מורא? דאָ זענען קיין וועלף ניטאָ.

— פאַראַן אַלערליי חיות... — האָט בעקי שטיל באַמערקט.

לאַראַ האָט פאַרוואונדערט געקוקט אויף איהר.

— חיות? — האָט זי איבערגערעדט. פון וואַנען קומען אַהער חיות? וואָס רעדט איהר פון נאַרישקייטען?

און לאַראַ איז אַליין אויך געוואָרען אומרוהיג און האָט נערוועז געקוקט אַרום זיך.

— איך מיין... איך מיין חיות אויף צוויי פיס... — האָט בעקי אַרויסגע־רעדט מיט אַן איינגעהאַלטענעם אָטעם, אַזוי ווי זי וואָלט מורא געהאַט אַז אימ־צער וועט זי דערהערען.

לאַראַ האָט עפּעס געוואָלט זאָגען, אָבער אין דעם מאָמענט איז די נאַכט־שטילקייט, וואָס האָט געהערשט אַרום זיי, פלוצלינג איבערגעריסען געוואָרען דורך דעם הודזשען פון אַן אויטאָמאָביל, פון ווייטענס, פון צווישען די געדיכטע בוימער. האָט זיך דערזעהן דאָס ליכט פון אַ מאַשין.

— אימיצער פאָהרט! — האָט לאַ־ראַ אויסגערופען מיט פרייד.

— איך האָב מורא! — האָט בעקי אויסגעשעפּערט. און האָט זיך צוגעטויגען צו לאַראַ'ן. איהר גאַנצער קערפּער האָט געצעטערט.

לאַראַ, כאָטש זי איז אַליין אויך גע־ווען אומרוהיג, האָט פונדעסטוועגען גע־פּרוּבט מאַכען אַ העלדישע מינע. זי האָט געלאַכט פון בעקי'ן.

— נאַריש מיידעל וואָס איהר זענט

— האָט זי געזאָגט — מיר וועלען אָפּ־שטעלען די מענשען און בעטען מען זאָל אונז אַרויספיהרען צום וועג.

לאַראַ איז געווען אויסגעגרענעט:

— פאַר אַזאַ בייבי האָב איך אייך ניט געהאַלטען! — האָט זי אויסגערו־פען — פאַרוואָס באַהאַלטען זיך? פאַר וועמען?

אין דער מינוט האָט די מאַשין זיך באַוויזען אויס'ן שמאַלען, גרייבערדיגען וועג. די מאַשין האָט זיך געוואָרפען אַראָפּ און אַרויף און האָט זיך לאַנגזאַם גע־שלעפּט אַלץ נעהענטער צו זיי.

ווען די מאַשין איז צוגעקומען נאָ־הענט, האָבען זיי דערזעהן צוויי יונגע־לייט וויצענדיג אין דער מאַשין. די פרויען האָבען לייכטער אָפּגעאָטעמט.

דער יונגערמאַן, וועלכער האָט גע־טרייבען די מאַשין, האָט פאַרוואונדערט געקוקט אויף די צוויי פרויען ביי דער זייט פון וועג און האָט זיך שנעל איבערגע־קוקט מיט'ן צווייטען יונגענמאַן, וועלכער איז געזעסען לעבען איהם.

צוויי פרויען. אַזוי שפּעט ביינאַכט. אויף אַ פאַרלאָזענעם וועג... לעבען וואָר־... וואָס פאַר אַ פרויען זענען דאָס?

ער האָט איינגעהאַלטען די מאַשין. און נאָך איידער ער איז געבליבען שטעהן זענען די צוויי פרויען צוגעלאָפען.

— ווילט איהר זיין אַזוי גוט... — האָט לאַראַ די ערשטע אויסגערופען.

— ניין... ניין... — האָט בעקי גע־פּרוּבט זי ציהען אויף צוריק.

לאַראַ האָט זיך לאַנגזאַם באַפרייט פון איהר.

— מיר האָבען פאַרבלאָנדזשעט.. אַרונטער פון וועג... — האָט זי געזאָגט צו די צוויי יונגעלייט — מיר וועלען איין זעהר דאַנקבאַר זיי אויב איהר וועט...

דער יונגער שאופער האָט אַ שמייכעל געטאָן און זיין רעכט אויג האָט אַזאַ מאָדנעם וואונק געטאָן צום צווייטען. וועל־כער איז געזעסען ביי זיין זייט. בעקי האָט אויפגעכאַפּט דעם פינטעל פון זיין אויג און זי האָט געפיהלט ווי עפּעס רייסט זיך איהר אָפּ אין האַרצען.

— קומען אויס צו זיין צוויי אַנ־שטענדיגע יונגעלייט... — האָט לאַראַ גע־טראַכט אין דער זעלבער מינוט.

דער צווייטער יונגערמאַן איז אַרויס פון דער מאַשין און האָט געעפענט דאָס טירעל פון דעם הינטערשטען טייל.

— ביטע, קומט אַריין — האָט ער געזאָגט און האָט זיך פאַרבייגען ווי אַ דושענטעלמאַן.

לאַראַ האָט אַ ציה געטאָן בעקי'ן נאָך זיך.

— קומט, זייט ניט קיין נאַר — האָט לאַראַ זי געשלעפּט מיט זיך.

— אייער פריינדין שרעקט זיך... — האָט דער יונגערמאַן באַמערקט מיט אַ שמייכעל.

— מיר זענען ניט קיין בערען — האָט דער שאופער אויך אַרויס פון זיין זייט באַמערקט מיט אַ שמייכעל.

(וועט פאָרגעזעצט)

נייעס ביי אונז אין שטאַדט

ביי דער בלוט סטריט קאָנ־גרעגיישאָן

אויף אַן עקזעקוטיוו מיטינג וואָס איז אָפּגעהאַלטען געוואָרען לעצטען מיטוואָך אַוועגט ביי דער בלוט סטריט קאָנגרעגי־שאָן „בית־יהודה" איז באַשלאָסען גע־וואָרען צו אַראַנזשירען אַ שעהנעם חנוכת־הבית פאַר דעם בנין וואָס איז דאָס לעצ־טע יאָהר געקויפט געוואָרען און פאַר פסח דעמאָנטירט געוואָרען.

עס איז אויסגעטיילט געוואָרען אַ קאָמיטעט וואָס זאָל טעטיג זיין מיט דער נויטיגער אָרגאַניזירונגס אַרבייט אין שטרעבען דערצו אַז דער עפענונג אַוועגט זאָל געפרוינט זיין מיט אַ גוטע ערפאָלג.

אין דער קאָמיטעט זענען באַשטימט געוואָרען פאָלגענדע:

מר. סנידער, מר. לעווינסאָן, חזן סטאַלניץ, מר. מאַלסאָן, מר. קאָהען און מר. דושייקאָבס.

דער היינטיגער פסח האָט ערשט נאָכאַמאָל רעכט באַוויזען אויף וויפיעל די זעלבע קאָנגרעגיישאָן נויטיגט זיך אין אַ פיעל גרעסערער שוהל, פאַר די אידען פון בלוט סטריט וועסט און אומגעגענט, וואו אידען קומען צו וואָס ווייטער אין מעהר כן ירבו, די שוהל איז איבערפולט געווען מיט מתפּללים, און עס האָט זיך באַמת געפיהלט אַ לעבהאַפטע יום־טוב'דיגע שטימונג.

נייע „פאַרקינג" רעגולאַציעס פאַרגעשלאָגען פאַר אויטאָ־מאָבילען אין דאָון־טאָון געגענט

אַ קאָמיטעט וועלכער באַשטעהט פון טשיף קאָנסטעבעל ד. סי. דרייפער; ה. סי. גראַנט, פון דער באַאָרד אָף טרייד, און ה. וו. האַרוויי, דזשענעראַל מענע־דזשער פון דער טאָראָנטאָ טרענספּאָר־טיישאָן קאָמישאָן, האָט פאַרגעבראַכט אַן אייניקטיטיגען באַריכט צו דער וואָרקס קאָמיטעט פון דעם סיטי־קאָנסיל, מיט אַ רייע פאָרשלאָגען ווי אַזוי צו קאָנטראָלי־רען דעם דאָון־טאָון „פּאַרקינג" פאַר אויטאָמאָבילען.

די דאָזיגע פראָגע איז שוין לאַנג באַטראַכט געוואָרען, אַלס איינע פון די וויכטיגסטע פאַר דעם פאַרקינג קאָנטראָל אין די „ביזי" דאָון־טאָון געגענטען. עס איז פאַרשטאַנען געוואָרען, אַז דערפאַר וויל דער דאָון־טאָון געגענט האָט שטענ־דיג אַ גרויסען טרעפיס, און ווייל די נאָ־סען זענען דאָרטען שמאָלע, דאַרויבער טאָר ניט דערלויבט ווערען פאַר מאָטאָריסטען צו פאַרקען דאָרט זייערע קאַרס.

דער קאָמיטעט וועלכער האָט ספּע־ציעל אונטערזוכט דעם צושטאַנד האָט צוגעשטעלט דעם פאָלגענדען באַריכט, מיט די פאָלגענדע רעגולאַציעס: אַז אויס־סער זונטאָג און יום־טוב זאָל ניט דער־לויבט ווערען צו „פּאַרקען" קאַרס אין דעם גאַנצען געגענט פון דאָנדעם, דזשאַר־וויס, פראָנט און סימקאָ סטריטס, אין די שטונדען פון 7 ביז 9.30 פרי.

אַז די פריערדיגע רעגולאַציעס צו דערלויבען אויף געוויסע גאַסען צו „פּאַר־קען", אַ געוויסע צאָל מינוטען, ווי למשל 15 מינוט אויף קינג, קווין און יאָנג; 30 מינוט אויף עדלייד, בעי, טשערטיס, טאָ־ראָנטאָ, וויקטאָריאַ, וועלינגטאָן, ריטש־מאָנד און אַנדערע גאַסען. און צוויי שטונ־דען אויף די גאַסען פון שוטער, טעראָולי, מיטשעל, מאַרקעט, באַנד, אַרמאָרי, סענ־טער עווענין און אַנדערע גאַסען, זאָל אויף ווייטער אויך פאַרבלייבען אין קראַפט, אויסער זונטאָג און יום־טוב צווישען 9.30 פרי און 4.30 פאַרנאַכט.

צווישען 4.30 און 6 פאַרנאַכט, אויס־סער זונטאָג און יום־טוב, און צווישען 12 ביז 2 בייטאָג שבת, זאָל דערלויבט ווע־רען צו „פּאַרקען" אויף פראָנט אויסט, פראָנט וועסט, קווין, דאָנדעס, קאַרלטאָן, אַלעדזש בלוט, דזשעראַרד, קאָסזועל עוו., יענפאַרט און אַנדערע גאַסען.

ווען די דאָזיגע רעגולאַציעס זענען אָפּגעשלאָגען געוואָרען, האָט אַלדערמאָ ר. דזש. סטואַרט פאָרלאַנגט, אַז די פאָ־ליציי זאָל לערנען דעם עולם ווי אַזוי אויסצופאָלגען די רעגולאַציעס. אַנשטאָט צו דערלאַנגען „סאַמאָנסעס", אויב מען האָט איבערגעטראָטען איינעם פון די רע־גולאַציעס. דער טשיעף אָף פּאָליס האָט פאַרזיכערט, אַז אַ סאַמאָנס" וועט גע־געבען ווערען בלויז צו אַזאַ מאָטאָריסט וועלכער האָט עטליכע מאָל אומיסטנע גע־טראָכען די רעגולאַציעס.

טוט זיך אָן מיט אַ ווייסער מאַסקע און שרעקט אי־בער אַ נוירס

ווען אַ נוירס פון דעם יאָרק האָספּי־טאַל, וועלכער עפענט זיך אויף 162 אוק־לאַנד עוועניו, איז אַריינגעקומען שפּעט אין אָוועגט אין קיך אַריין, האָט זי פלוצ־לינג דערזעהן אַ מאַסקירטען מאַן אַרומ־דרעהענדיג זיך איבער'ן צימער. ער האָט געטראָגען אַ ווייסע מאַסקע איבער'ן פּנים. אַזוי שנעל ווי די נוירס, מיס אַ. רעיד, האָט דערזעהן פאַר זיך דעם אומגעבעטע־נעם גאַסט, האָט זי געמאַכט אַזעלכע קולות, אַז דער חברה'מאַן איז געווען גע־צוואונגען צו מאַכען „פליטה".

וועט היינט אַדרעסירען אַ הדסה פאַרזאַמלונג

ראַביי דזש. רודין, וועלכער איז אַ געהילף ביי ראַביי סטיפען וויין, אין ניו יאָרק, און וועלכער איז מיט אַ צייט צו־ריק געקומען אַהער צוזאַמען מיט דעם פראַנצויזישען גר, צו אַדרעסירען אַ פאַר־זאַמלונג, אונטער דער אויפזיכט פון דער הדסה, וועט היינט אַוועגט רעדען אין דעם אַלעקסאַנדרא רום פון קינג עדוואַרד האָטעל.

ראַביי רודין ווערט פאַרבעגעגנט פאַר זעהר אַ באַגאַבטען רעדנער, און זיין רע־דע איז גוגע די אידישע פרויען אַלס אַ קלאַס.

ביים טאָראָנטאָר פּיאָנערען פרויען קלוב

זעהר אַ דערהויבענע שטימונג האָט געשאַפען די ידיעה, אַז די געגעראַל סעק־רעטאַריין פון דער פּיאָנערען פרויען אָר־גאַניזאַציע, ל. ביסקין, וועט די טעג קומען קיין טאָראָנטאָ.

לויט די באַגייסטערטע באַריכטען פון די פיעלע שטעדט וואָס ל. ביסקין האָט לעצטענס באַזוכט, איז צו זעהן אַז די אָרגאַניזאַציע איז פיעל פאַרשטאַרקט געוואָרען, און עס איז צו האָפען אַ ל. ביס־קין וועט אויך דאָ אין שטאָדט קריגען דעם וואַרימסטען אָפּרוף.

איהר באַזוך וועט אויסגענוצט ווע־רען אויף אַ פאָלגענדען אופן: פאַר דינסטאָג אַוועגט, דעם 29טען אַפּריל, ווערט פאַר־רופען אַ מאַסען פאַרזאַמלונג אין פאַר־באַנד הויז, 24 סיסעל סטריט, אַן פריינט זענען איינגעלאַדען צו קומען.

מיטוואָך אַוועגט, דעם 30טען אַפּ־ריל, וועט פאָרקומען אַ באַנקעט אין מינג'ס רעסטאָראַן.

דאָנערשטאָג וועט ל. ביסקין אַדרעסי־רען די אַלגעמיינע ערשטע מאַי פייערונג אין לייבאָל לייסעאום אין נאָמען פון טאָ־ראָנטאָר קלוב.

אין קלוב ווערט נאָך אַלץ ענערגיש פאָרגעזעצט די אַנגעשטרענגטע אַרבייט, וואָס איז אַרויסגערופען געוואָרען דורך דער באַדייטענדער פאַרגרעסערונג פאַר אַלע פאָנדען פאַר אַרץ ישראל אויפבוי.

די גרעסטע זאָרג איז געווען צו דער־פילען די קוואָטע פאַר די חלוצות אין אַרץ ישראל, און דערפאַר איז באַשלאָסען גע־וואָרען גלייך נאָכ'ן ראָמעדזש סייל, צוצו־טרעטעזען די צוגרייטונגען פאַר אַ גרויס „פוד סייל" צו ענדע חודש מאַי, פאַר דעם צוועק ווערען שוין אַפילו דורכגע־פיהרט איינינג „שאַוערס" דורך קלוב מיטגלידער און אויך פּימפּאַטייזער.

טאָראָנטאָ פאַרמאָגט אַ סך מוזיקאַלישע קינדער

אַז טאָראָנטאָ איז אַ מוזיקאַלישע שטאָדט, דאָס האָט יעדער איינער גע־וואוסט ביז איצט, אָבער אַז די טאָראָנ־טער יוגענט איז אויך מוזיקאַליש, דאָס איז שוין יאָ אַ נייעס וואָס זעהר וועניג האָבען אפשר ביז איצט געוואוסט.

עס איז אָבער אַ פאַקט, אַז דאָס טאָ־ראָנטאָר יוגענט איז מוזיקאַליש. דאָס האָט באַוויזען אַ ספּעציעלע אונטערזוכונג וועלכע איז לעצטענס געמאַכט געוואָרען. עס איז, נאַטירלעך, צווייפעלהאַפט, אויב פון די טאָראָנטאָר יוגע טאָלאַנטען וועט אַמאָל אַרויסוואַקסען אַ גרויסער זשעניע, אָבער אויב אפילו ניט, וועלען זיי אויך האָבען אַ בעסערען געשמאַק פאַר מוזיק ווי אַנדערע קינדער.

דאָס מוזיקאַלישע וואונדער־קינד אין טאָראָנטאָ איז היינט צו טאָג בראָדוס אויר, 10 יאָהר אַלט, וועלכער פאַרדינט שוין גרויסע געלדער, שפּילענדיג אויף אַ וואַדעוויל־ביהנע.

אידען פון בלוט און אומגעגענד.

נעהמט עס אין אַכט, אַז עס ווערען נאָך איצט אָנגענומען תלמידים אין אונ־זער העברעאיש־אידישער שולע „בית־יהודה" (703 אסינגטאָן עווענוי). וועלכע האָט זיך שוין באַרויהמט געמאַכט מיט איהר ערפאָלג.

פאַרשרייבונגען פאַר נייע קינדער קו־מען פאַר דריי מאָל אין וואָך: מאָנטאָג, מיטוואָך און דאָנערשטאָג פון 4 ביז 7 אָוועגט.

מיט אַכטונג,

די קאָמיטעט.

CITY OF TORONTO

1929 שטייערען ניט באַצאָלט - לעצטער נאַטיס

נאָטיס צו שטייער־צאָלער:

אונטער די פּראָוויזיעס פון דעם אָנטאַריאָ אַסעסמענט גייזען און סיטי ביי־לאָ: וועם אינטערעסט פון 6 פּראָצענט אַ יאָר צוגערעכענט ווערען צו אַלע 1929 שטייערען וואָס פאַרבלייבען ניט באַצאָלט פון

מאַי 1-טען, 1930

כדי צו פאַרמיידען איבערגעגעבען קאָסטען זאָמלענדיג דאָס געלט מיט צוואַנג. דאַרפען שטייער־צאָלער באַצאָלען זייערע שטייערען באַלד.

GEO. WILSON,

סיטי טרעזשורער.

HIGH SCHOOL BOARDS AND BOARDS OF EDUCATION

זענען אויטאָריזירט דורכ'ן געזעץ צו עטאַבלירען

אינדוסטריעלע, טעכניקעל

און

אַרט סקולס

מיט דער גוטהייסונג פון דעם בילדונגס מיניסטער.

בייטאָג און אָוועגס קלאַסען

קאָנען אָנגעפירט ווערען מיט די רעגולאַציעס וואָס זענען אַרויסגעגע־בען געוואָרען פון דעם דעפּאַרטמענט אָף עדיוקיישאָן.

טעאָרעטישע און פּראַקטישע אינסטרוקציעס

ווערט געגעבען אין פאָרשיעדענע טריידס. די סקולס און קלאַסען זענען אונטער דער דירעקציע פון אַן אַדווייזאָרי קאָמיטעט, אַפּ־לי־קאַציעס צו באַזוכען די סקולס דאַרפען געמאַכט ווערען צום פּרינציפּאַל פון סקול.

קאָמערציעלע געגענשטאַנדען, האַנט אַרבייט, ווירטשאַפטליכע ידיעות און אַגריקולטור און האָרטיקאַלטשור.

ווערען געלערנט אין די קורסען אָף סטאַדי אין פאַבליק, באַזונדערע, קאָנטינואַישען און האַי־סקולס און קאָלידזשיאַיש אינסטיטוטען און וואַקיישאָנעל סקולס און דעפּאַרטמענטען.

קאָפּיעס פון די רעגולאַציעס וואָס זענען אַרויסגעגעבען פון דעם דע־פּאַרטמענט אָף עדיוקיישאָן, קאָנען באַקומען ווערען פון דעם דעפּיוטי מיניס־טער אָף עדיוקיישאָן. טאָראָנטאָ.

א מאָלעדוש

דערציהונג —

פאַר אייער אינגעל אָדער מיידעל קאָן אַראַנזשירט ווערען אויף אַ לייכטען אופן, דורך אַן עדיוקאַציאָנעל ענגלאַר־מענט פּאָליסי די נויטיגע געלערער ווערען אויפגעזאַמעלט דורך יעהרליי־כע דעפּאָזיטען אין פאַל איהר שטאַרבט, דאַרפן איהר מעהר ניט דעפּאָזיטען, אָבער די פולע סומע פון דער פּאָליסי וועט אויסגעצאָהלט ווע־רען אין דער באַשטימטער צייט.

פאַר ווייטערדיגע איינצעלהייטען שרייבט צו

טאָראָנטאָר ברענטס:

602 פעדעראַל בילדינג

טעלעפאָן אָדעלייד 5441

MONTREAL LIFE Insurance Company

"די פריינדליכע קאָמפּאַניע"